

tens Tab og hvad hele Tabet ved Bankgarantien efter Sandsynlighed i Øjeblikket vil blive. Jeg skal kortelig omtale, hvorledes jeg tror, at disse nødlidende Institutioners Stilling i Øjeblikket er. Jeg skal begynde med Grundejersbanken. Det har jo været Hensigten med denne Bankkomité og med, hvad man den Gang gjorde, at man ikke skulde slaa mere ihjel end paa nogen Maade nødvendigt. Ud fra dette Hensyn har man ønsket at bevare Grundejersbanken, naar den kunde bevares, og man har ud af alt, hvad der er sket i de to Aar, ikke fra Statens Repræsentanters Side kunnet faa andet Indtryk, end at Banken er solvent. Efter at jeg har set det sidste Regnskab — det er endnu ikke kommet offentlig frem —, maa jeg ogsaa sige, at mit Indtryk er, at Banken er solvent, og at de to Direktører, som i Øjeblikket styre den, Kontorchef Emil Meyer og Bankdirektør Krøger, se nøgternt paa Tingene, naar de gøre Status saaledes op, at Banken kan opfylde sine Forpligtelser, hvis man lader den have Ro, og hvis man yder den fornøden Støtte. Det sidste Aar, 1909 — jeg mener Grundejersbankens Regnskabsaar — viser, at Grundejersbanken har haft et Driftoverskud af over 150,000 Kr. Samtidig er der afskrevet til Imødegaaelse af Tab 728,000 Kr., saaledes at denne Konto nu er 3,675,000 Kr. Underskuddet gøres op til 6 Mill. Kr. Bankens Aktiekapital var nominelt 20 Mill. Kr., i Virkeligheden er den kun 7½ Mill. Kr.; alle de øvrige Aktier ere Bankens Ejendom. Det viser, hvorledes saadanne Banker drives. Lignende Forhold findes ogsaa ved Detailhandlerbanken, hvor Bankens Aktiekapital er 12 Mill. Kr., men hvor der i Virkeligheden kun er Aktier ude paa Folks Hænder til et Beløb af 5,400,000 Kr., medens Resten ligger i Detailhandlerbanken. Det er sket paa den Maade, at dels bleve Aktierne slet ikke solgte, naar man emitterede dem, dels fik Banken Folk til at købe Aktier, men laante straks igen paa Aktierne, og det er dem, som ligge i Banken, fordi de paagældende ikke have kunnet indfri deres Laan. Paa denne Maade ligge disse Millioner af Aktier i de to Banker.

Jeg vender tilbage til Grundejersbanken og siger, at der er 6 Mill. Kr.s Tab i Øjeblikket at konstatere, og der er 7½ Mill. Kr. i virkelig Aktiekapital. Det vil sige, der er i Øjeblikket 21 pCt. af Aktiekapitalen i Behold. Spørgsmaalet er nu, om de store Foretagender, som Grundejersbanken er inde med, ere solide, og der kan

jeg i Øjeblikket ikke andet end holde mig til de to Mænd, som have med Banken at gøre, og som synes at se nøgternt paa Forholdene. De store Forretninger, som Grundejersbanken har gjort, og hvoraf nogle have været urimelig dristige, som f. Eks. Telefonanlæg i Baku, synes ikke i Øjeblikket at være truede med Tab for Banken. Der er fremdeles dels hele Kvarteret ved Christian IX.'s Gade og dels Bankens egen Ejendom, med Hensyn til hvilke det ud fra en rolig Betragtning, der tager alle Forhold med i Overvejselen, ikke synes urimeligt at antage, at de ere stillede saaledes, som Banken i Øjeblikket fremstiller det. Der er altsaa en Mulighed for, at Grundejersbanken; hvis den faar Lov til at fortsætte og faar den Støtte, der kan være Tale om, ikke alene kan opfylde sine Forpligtelser, men at der ogsaa er adskilligt tilbage af Aktiekapitalen. Da Meningen ikke er at slaa itu, men bevare saa meget, man kan, for Landets Borgere og for vort Pengevæsen i det hele taget, maa man altsaa gaa ud fra, at den Afviklingskasse, som skal oprettes, ogsaa skal hjælpe saa meget som muligt til, at Grundejersbanken kan fortsætte sin Eksistens, samtidig med, at man hurtigst muligt — men det kan ikke ske ganske snart — søger at faa den til at staa paa egne Ben og faa den bort fra de store Laan, den i Øjeblikket lever paa. Den har ikke mindre end 14½ Mill. Kr. laant af Bankkomiteen, og samtidig havde Handelsbanken laant den 2 Mill. Kr. I det Øjeblik den kunde sælge sine Aktier, især til pari, havde det ingen Nød, saa kunde den hurtig faa de Penge, den har maattet bruge, ind igen.

Langt værre ser det naturligvis ud med Detailhandlerbanken. Aktiekapitalen var nominelt 12 Mill. Kr., men faktisk er den nu 5,400,000 Kr. Denne er, som alle vide, tabt. I dette Øjeblik gøres det foreløbige Underskud op til 6 Mill. Kr., men dermed er man ingenlunde færdig, der vil ganske sikkert løbe betydeligt mere paa. Jeg har naturligvis søgt at komme til Kundskab om, hvad det egentlig vil blive, men jeg tør ikke paa nogen Maade udtale mig med Sikkerhed derom. De to Likvidatorer, der i Øjeblikket bestyre Detailhandlerbanken, Etatsraad Friis og Direktør Andersen, have opstillet en Beregning, efter hvilken Underskuddet kan variere fra 8—12 Mill. Kr. Naturligvis have Bankerne under Forhandlingerne altid overfor Staten været enige om, at Underskuddet vilde blive meget stort, for at Staten ikke skulde slippe for billigt. Senere have